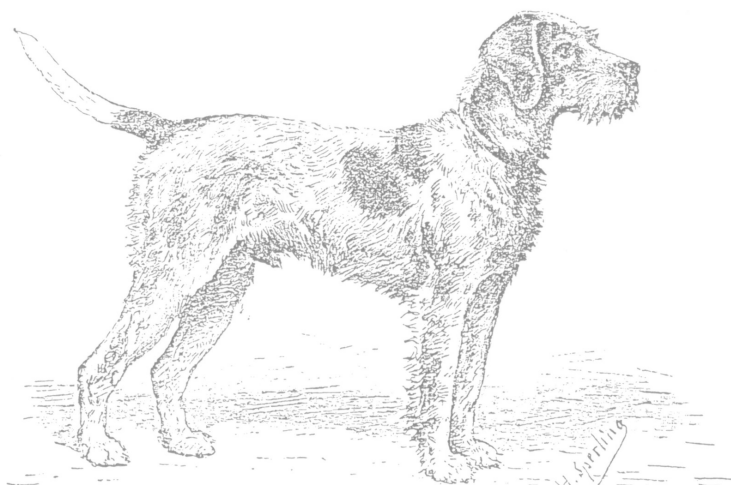

Rühm:7; alarühm:1
Kinnitatud EKL juhatuses 07.03.2013

FCI Standard nr 232 / 13.03.2008 / GB

SAKSA OHTEKARVALINE LINNUKOER

TÕLGE: Elke Peper. Toimetanud R. Triquet oktoobris, 2007.

PÄRITOLUMAA: Saksamaa.

**KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV:** 29.11.2001.

KASUTUS: Mitmekülgne ja kergesti juhitud jahikoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 7: Seisukoerad.

Alarühm 1.1: Kontinentaalsed seisukoerad, linnukoera tüüp
(*braque*).
Töökatssetega.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Saksa ohtekarvaline linnukoer on kõige vanem saksa karmikarvaline seisukoer. 1888. aastal jõudis künoloog Hans von Kadisch tõdemuseni, et tegemist on saksa linnukoera (*Hühnerhund*) karmikarvalise vormiga, mitte aga lühikarvalise linnukoera teise variatsiooniga. See tähendab, et saksa ohtekarvaline linnukoer ei ole uusaretuslik looming, vaid see on üksikute maapiirkondades säilinud isendite baasil taastatud vana tõug.

1892. aastal asutati Saksa ohtekarvaliste linnukoerte ühing ning aastal 1976 anti sellele nimeks *Verein Deutsch Stichelhaar*. Algusest peale on ühing rõhutanud puhasaretuse tähtsust ning välistanud igasugused ristamised inglise linnukoera tõugudega.

ÜLDMULJE:

Keskmise- kuni suurekasvuline seisukoer, jäiga ja karmi karvaga ja mõõduka habemega. Kulmud on rõhutatud, andes koerale sünge ilme.

TÄHTSAD PROPORTSIOONID:

- Kere pikkus peab olema võimalikult võrdne turja kõrgusega.
- Pikkus võib olla turja kõrgusest natuke suurem.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Tasakaalukas, rahulik, vastupidav ja julge, ent samas vaoshoitud. Ei ole arg ega agressiivne. Rahuliku ja tasakaaluka loomuga.

PEA:

Kere on suurusega heas proportsioonis, sugupoolele vastava suurusega.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju: Kergelt kumerdunud, lai, külgvaates on kumeruse kõrgeim punkt kolju keskkohas. Kuklakühm ei ole liiga rõhutatud.

Üleminek laubalt koonule: Vaid kergelt väljendunud, ühtlaselt tõusev.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Helepruunist tumepruunini, ei ole lihavärvi roosa.

Koon: Pikk, jõuline ja keskmise laiusega. Ei ole teravnev. Koonuselg on sirge.

Mokad: Ripuvad ja liibuvad, suunurgas moodustub volt.

Lõuad/hambad: Jõulised lõuad. Ühtlane ja täielik käärhambumus vastavalt hambakaardile.

Silmad: Kergelt ovaalse kujuga, keskmise suurusega, puhtad. Ei ole sügava asetusega ega pungis. Silmalaud on terves ulatuses liibuvad. Pruunid. Heledama karvkatte puhul võivad olla ka heledamad, aga mitte kollased.

Kõrvad: Keskmise pikkusega, kõrvatüvi ei ole liiga lai. Otsast tõmbilt kumerad. Kõrge asetusega, kogu laiuses ühtlaselt. Ei ulatu liiga kaugemale taha, ripuvad pehmelt ja peadligi hoidvalt, ei ole keerdus.

KAEL:

Keskmise pikkusega, tugev, kergelt kaarduva kuklajoonega, ühtlaselt laienev rinnakorvi kõige laiema kohani. Ilma kaelavoldita.

KERE:

Ülajoon: Sirge ja suunaga tahapoole kergelt langeva joonega.

Turi: Selgelt rõhutatud.

Selg: Sirge, tugev, väga lihaseline ja kindel.

Nimme: Väga lihaseline.

Laudjas: Mitte liiga lühike. Vaid pisut kaldus.

Rindkere: Eestvaates on rindkere sügav ja hästi arenenud.

Roided on hästi kaardunud, ei tohi olla lamedad.

Alajoon ja kõht: Mõõdukalt üles tõmmatud. Kindla joonega, eriti külgedel.

SABA:

Keskmise pikkusega, tugeva sabatüvega ning mitte liiga madala asetusega. Saba võib olla mõõdukalt kupeeritud. Riikides, kus kupeerimine on seadusega keelatud, võib saba olla kupeerimata. Saba peab ulatuma kannaliigeseni, kantakse sirgelt või kergelt ülespoole kaardus.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED: Eestvaates on esijalad sirged ja paralleelsed, küljelt vaadatuna hästi kere all asetsevad. Vahemaa maapinnast küünarliigeseni on pisut suurem kui küünarliigese ja turja vaheline vahemaa.

Õlad: Kaldus, tugeva lihastikuga.

Õlavarred: Mitte liiga pikad, tugeva lihastikuga.

Küünarnukid: Ei ole sisse- ega väljapoole pööratud.

Küünarvarred: Sirged ja tugevad.

Randmeliigesed (randmed): Hästi arenenud.

Kämlad: Sirged ja tugevad.

Esikäpad: Ümarad. Lähestikku asetsevate varvastega. Padjandid on suured ja robustsed (sitked?), küüned on hästi kaardunud.

TAGAJÄSEMED: Tagantvaates sirged ja paralleelsed, tugevate luudega ja väga lihaselised. Põlve- ja kannaliigesed on hästi nurgitunud.

Reied: Lihaselised ja laiad. Hea nurgistusega vaagna ja reie vahel.

Põlveliigesed: Tugevad ja hea nurgistusega.

Sääred: Pikad, kõõluselised ja lihaselised.

Kannaliigesed: Tugevad.

Pöiad: Asetsevad kandade all peaaegu risti.

Tagakäpad: Ovaalse kuni ümara kujuga. Lähestikku asetsevate varvastega. Padjandid on suured ja sitked, küüned on hästi kaardunud. Paralleelse asetusega, ei ole sisse- ega väljapoole pöördunud, ei seistes ega liikumisel.

KÖNNAK/LIIKUMINE:

Ulatuslik ja maadhaarav samm, tugeva tagajalgade tõukega. Paralleelsed esi- ja tagaseisud, püstine hoiak.

NAHK:

Pingul, ilma voltideta.

KARVKATE

KARV: Karv kerel peab olema jäik, karm ja harjaseline. Vabalt langev karv kasvab tervel kerel samasuunaliselt. Karv on umbes 4 cm pikk. Karv õlgadel ja kere allosas on pisut pikem ning moodustab mõningase sirge ehiskarva, mis kulgeb kurgualusest alates piki rinna ja kõhu keskjoont. Sageli on tervel kerel vaevumärgatav aluskarv.

Koonul moodustab karv mõõduka habeme. Karv koonuseljal on lühike ja karm, ei ole pikk, pehme ega rippuv. Karv koljul on liibuv, lühike ja karm. Kõrvadel on karv pisut pikem kui saksa lühikarvalisel linnukoeral ning mitte karm kui peas.

Karv pea peal ei tohi olla pehme, villataoline ega siidine. Kulmud on puhmas ja tugevad, kulmukarvad on kaarekujuliselt turris.

Esijalgade esiküljed on kaetud lühikese, liibuva ja karmi karvaga. Esijäsemete tagakülgedel moodustab karv küünarnukkidest randmeteni pikema ehiskarva. Tagajäsemete tagaküljed on kandadeni kaetud kerge ehiskarvaga.

Varvaste vahel on karv lühike ja pehmem, ent mitte turritav.

Saba on kaetud tiheda, karvakasvu suunaliselt liibuva karvaga. Allpool on karv pisut pikem, ent ei moodusta turritavat harja ega vimplit.

VÄRVUS:

- Pruun, valge laiguga rinnal või ilma.
- Pruuni-valgekirju (*brown roan*), pruunide laikudega või ilma.
- Hele valgekirju (*light roan*), pruunide laikudega või ilma.

SUURUS:

Turja kõrgus:

Isased koerad: 60-70 cm.

Emased koerad: 58-68 cm.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

TÕSISED VEAD:

- Kohmakas ja raskepärane üldmulje.
- Liiga suur pea.
- Koonusekujuline kolju tagaosas, liiga tugevalt arenenud kuklakülm.
- Lihavärvi roosa või must nina.
- Liiga pikad, voltidega või lihavad kõrvad.
- Nõgus selg, liiga tugev selg.
- Kõverad esijalad.
- Selgelt sisse- või väljapoole pööratud küünarnukid.
- Lamedad või harali varvastega käpad, väljapoole pööratud käpad, jänese käpad.
- Karvalahk seljal.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Iseloomunõrkus, lasu- või ulukikartus. Agressiivsus või tigidus. Liigne argus.
- Ülehambumus, alahambumus, malehambumus. Puuduvad hambad, välja arvatud kaks esimest eespurihammast (PM1).

- Entroopium, ekstroopium.
- Pehme või keskmise pehmusega karvkate (välja arvatud habe ja kulmud).
- Must karv. Kollased või punased märgised peas ja jäsemel.

Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.